

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 214/2017
29.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту браниоца окривљеног АА, адв. Радислава Маравића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву ЗК 1160/15 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Радислава Маравића, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву ЗК 1160/15 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву ЗК 1160/15 од 23.02.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због једног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору од 28.02.2015. године до 16.03.2015. године.

На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 10 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да време проведено у затвору се не урачунава у време трајања ове мере.

Правни следбеници пок. ББ, ВВ, ГГ и ДД, ради остваривања имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Окривљени је обавезан да јавном тужилаштву на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 101.597,33 динара, а суду на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 7.000,00 динара, као и на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да правном следбенику ВВ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 33.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 774/16 од 16.06.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Радислава Маравића, а пресуда Основног суда у Смедереву К 1160/15 од 23.02.2016. године, потврђена.

Против пресуде Основног суда у Смедереву ЗК 1160/15 од 23.02.2016. године, бранилац окривљеног АА, адв. Радислав Маравић, поднео је захтев за заштиту, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Радислава Маравића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адв. Радислав Маравић, захтев за заштиту законитости поднео је због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 3) тј због кршења основних људских права окривљеног, при чему се у захтеву не наводи у чему се иста повреда састоји.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни

касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај.

Надаље, бранилац окривљеног АА, адв. Радислав Маравић, у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да се указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног суда, као и да се предлаже које доказе треба извести у поновном поступку, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наводима захтева да је донета пресуда нејасно и неразумљива, (а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), да нема разлога о одлучним чињеницама (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), истакнуте су повреде које не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА, адв. Радислава Маравића, на основу одредбе члана 487. став 1. тач 2) и 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић